

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 11Co/116/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4412222392
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Molnárová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:4412222392.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 6C/834/2012-57 zo dňa 16. septembra 2014 a proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č. k. 6C/834/2012-84 zo dňa 3. decembra 2014 v časti o zaplatenie súdneho poplatku v sume 20,- eur, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v časti o zaplatenie súdneho poplatku v sume 20,- eur **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a žalovanej (odporcovi) nepriznal náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie odôvodnil citáciou ustanovení § 1, § 2, § 3 ods. 1 písm. d/, § 6, § 9 ods. 1, 2, § 17, § 25 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene a niektorých zákonov a ustanovení § 41 ods. 1, 2, § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom od 01. 07. 2010. Uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu zo dňa 27. 09. 2012 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy vo výške 809,12 eur titulom škody (684,12 eur nemajetková ujma + 125,- eur majetková škoda), ktorá škoda jej vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nové Zámky, a to v exekučnej veci vedenej na tom súde medzi oprávnenou: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. a povinným: O. V., pretože súdny exekútor predložil návrh navrhovateľa na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom Okresnému súdu Nové Zámky. Prijatím tejto žiadosti došlo k založeniu zákonnej povinnosti tohto súdu sa zaoberať danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci v zákonom ustanovenej dobe. Podľa Exekučného poriadku bol exekučný súd povinný o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodnúť do 15 dní od doručenia takejto žiadosti. Exekučný súd však o žiadosti o udelenie poverenia rozhodol až dňa 05. 08. 2011, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, čo znamená, že k rozhodnutiu o žiadosti udelenie poverenia došlo po uplynutí zákonom stanovenej doby (omeškanie viac ako 371 dní). Tieto skutočnosti považuje navrhovateľ za nesprávny úradný postup jednak preto, že nebolo vydané rozhodnutie v zákonom stanovenej lehote, resp. v primeranom čase a bez zbytočných prieťahov, v dôsledku čoho mu vznikla majetková škoda v sume 125,- eur a nemajetková ujma v sume 684,12 eur.

Zo spisu Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 10Er/1056/2010 súd zistil, že dňa 29. 09. 2010 súdny exekútor JUDr. Rudolf Krutý doručil Okresnému súdu Nové Zámky žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. vo veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o.

proti povinnému: O. V. o vymoženie 388,- eur s príslušenstvom. Dňa 09. 02. 2010 Okresný súd Nové Zámky vydal uznesenie, ktorým zamietol žiadosť súdneho exekútora. Toto uznesenie nebolo napadnuté odvolaním a nadobudlo právoplatnosť dňa 13. 08. 2011. Následne uznesením zo dňa 03. 10. 2011 č. k. Okresný súd Nové Zámky zastavil exekučné konanie.

Súd prvého stupňa konštatoval, že navrhovateľ si v danej veci uplatňuje náhradu majetkovej škody vo výške 125,- eur a nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 684,12 eur, a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Nové Zámky ako exekučného súdu vo vyššie uvedenej exekučnej veci.

V odôvodnení svojho rozsudku súd prvého stupňa uviedol, že pojem nesprávneho úradného postupu zákon vymedzuje len uvedením príkladov, čo sa má považovať za nesprávny úradný postup, avšak úradný postup spravidla nie je možné právnym predpisom upraviť do najmenších podrobností tak, aby zahŕňal všetko, čo je potrebné pri výkone verejnej moci. Všeobecne možno nesprávnosť úradného postupu charakterizovať ako porušenie postupu stanoveného právnymi normami. Z vyššie uvedeného vyplýva, že ide o tie prípady vzniku škôd, ktoré boli vyvolané inou činnosťou tých orgánov (ktoré zákon uvádza) než rozhodovacou činnosťou.

Škodu vo všeobecnosti treba chápať ako ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného, je vyjadriteľná v peniazoch a je napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým peňažného. Skutočnou škodou je ujma, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu poškodeného oproti stavu pred škodnou udalosťou a ktorá predstavuje majetkové hodnoty, ktoré treba vynaložiť pre uvedenie veci do predošlého stavu (pokiaľ nie je vylúčené). Nemajetková ujma je ujma, ktorá sa v majetkovej sfére poškodeného síce neprejavuje, ale prejavuje sa v rôznych skutočnostiach pre poškodeného negatívnych.

Pojem príčinnej súvislosti Občiansky zákonník nijako nevymedzuje, a preto ju treba chápať ako súhrn príčin, ktoré viedli k určitému výsledku (k vzniku škody). O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu, t. j. ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu, nevznikla by ani škoda.

Navrhovateľ so domáhal jednak náhrady skutočnej škody ako aj nemajetkovej ujmy, ktoré podľa jeho tvrdenia vznikli v dôsledku toho, že exekučný súd nerozhodol o žiadosti exekútora na udelenie poverenia v 15-dňovej lehote. Nárok na náhradu škody si navrhovateľ uplatnil podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z. z., keď podľa neho exekučný súd svojím postupom porušil povinnosť orgánu verejnej moci vydať rozhodnutie (o žiadosti exekútora na vydanie poverenia) v zákonom stanovenej lehote, resp. bez zbytočných prieťahov v konaní. Exekučný poriadok stanovuje len lehotu na vydanie poverenia, nie však na rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia. Zo znenia ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, v čase začatia predmetnej exekučnej veci, jednoznačne vyplýva, že 15-dňová lehota neplatí (a to ani na vydanie poverenia), ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/, d/. V predmetnej exekučnej veci exekučným titulom bol práve rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu. Súd prvého stupňa uzavrel, že žiaden nesprávny úradný postup podľa zákona č. 514/2003 Z. z. zo strany exekučného súdu - Okresného súdu v Nových Zámkoch vo veci sp. zn. 10Er/1056/2010 uskutočnený nebol, preto v dôsledku neexistujúceho nesprávneho úradného postupu a v príčinnej súvislosti s ním navrhovateľovi žiadna škoda nemohla vzniknúť.

Poukázal na to, že prípadný samotný nesprávny úradný postup (v danej veci spočívajúci v tom, že exekučný súd podľa tvrdenia navrhovateľa nerozhodol o žiadosti na vydanie poverenia v zákonom stanovenej lehote a bez zákonného oprávnenia preskúmal predložený exekučný titul) bez ďalšieho nemá za následok vznik práva na náhradu škody a ani nemajetkovej ujmy v peniazoch v zmysle § 9 ods. 1, 2, § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. V konaní o tomto nároku navrhovateľ musí označiť a preukázať škodu a ujmu, ktorá mu bola spôsobená nesprávnym úradným postupom, okrem toho musí byť preukázané, z akých dôvodov samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením a musí byť preukázaná bezprostredná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom ujmy. Navrhovateľ tieto rozhodujúce skutočnosti len tvrdil, avšak nepreukázal, preto neboli splnené ani ďalšie zákonné predpoklady pre vznik nároku, a to ani na náhradu škody a ani nemajetkovej ujmy v peniazoch.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP, keď v konaní úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov konania, pretože ich nevyčíslil.

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý ho navrhol zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Namietal, že sa mu ako účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, skutočnosť, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, neúplné zistenie skutkového stavu veci a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvého stupňa. Ďalej namietal, že súd prvého stupňa rozhodol v merite veci na základe úpravy obsiahnutej v ust. § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., pričom v právnom štáte nie je možné, aby súd interpretoval hmotné právo platné v čase vzniku právnej skutočnosti a založenia zodpovednostného právneho vzťahu pomocou hmotného práva, ktoré sa stalo súčasťou právneho poriadku až po vzniku právnej skutočnosti a po tom, čo už došlo k založeniu zodpovednostného právneho vzťahu. Mal za to, že ak súd založil svoje rozhodnutie na takejto neprípustnej interpretácii, dopustil sa nesústredeného postupu, ktorý má dôsledok v nesprávnom súdnom rozhodnutí, ktoré musí byť zrušené. Poznamenal, že súd prvého stupňa nevysvetlil, prečo zastával názor, že účastníkom konania nevznikol stav právnej neistoty. V danej veci vytvoril zákonodarca legitímnu sféru tolerancie trvania právnej neistoty určením zákonnej lehoty, ktorú exekučný súd ignoroval a posunul trvanie právnej neistoty do času, ktorý je z hľadiska ochrany základného práva na spravodlivý súdny proces neakceptovateľný. Mal za to, že súdu neprináleží polemizovať o vhodnosti limitácie dĺžky konaní zákonnými lehotami, ale má aplikovať platné právo a akékoľvek úvahy de lege ferenda sú neprípustným súdnym aktivizmom, na ktorom nemožno založiť meritórne rozhodnutie. Ďalej uviedol, že súd svojimi úvahami úplne neguje doposiaľ vytvorenú a stabilizovanú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu.

Krajský súd v Nitre ako odvolací súd podľa § 10 ods. 1 OSP preskúmal napadnutý rozsudok zo dňa 16. 09. 2014 a napadnuté uznesenie zo dňa 03. 12. 2014 v medziach podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebný podľa § 221 ods. 1 písm. h/, ods. 2 OSP zrušiť a vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a napadnuté uznesenie zo dňa 03. 12. 2014 v časti o zaplatenie súdneho poplatku v sume 20,- eur podľa § 219 ods. 1 OSP je potrebné potvrdiť, pretože bolo vo výroku vecne správne, pričom takto rozhodol jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

V predmetnej veci sa navrhovateľ návrhom zo dňa 21. 09. 2012, doručeným súdu prvého stupňa dňa 27. 09. 2012 domáhal, aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol o základe veci tak, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s.r.o. nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Nové Zámky, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. 4570585 dlžníkom (povinným): O. V. v zákonom stanovenej lehote a rozdkom rozhodol tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi titulom majetkovej škody sumu 125,- eur a titulom nemajetkovej ujmy sumu 684,12 eur a trovy súdneho konania. Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom č. k. 6C/834/2012-57 zo dňa 16. 09. 2014 žalobu zamietol a žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Následne súd prvého stupňa uznesením č. k. 6C/834/2012-84 zo dňa 03. 12. 2014 uložil navrhovateľovi, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia zaplatil súdny poplatok za odvolanie, ktorý je 20,- eur, a to podľa položky č. 7 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov a súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisu odvolania urobené elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom, ktoré tvorí súdny spis a rovnopisu tohto odvolania doručovaného odporcovi, ktorý je 3,- eur a to podľa položky č. 20 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a/ bod 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom k 27. 09. 2012, vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 citovaného zákona, štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť

úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné preťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda (ods. 2).

Podľa § 17 ods. 1, 2, 3 citovaného zákona, uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na:

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP, súd rozhodnutie zruší, len ak súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav.

Podľa § 221 ods. 2 OSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

Z obsahu predloženého spisu súdu prvého stupňa je zrejmé, písomným podaním Okresný súd Komárno (ktorému bola vec prikázaná uznesením Krajského súdu v Nitre č. k. 15NcC/390/2012-9 zo dňa 22. 10. 2012 z dôvodu vznesenej námietky zaujatosti všetkých sudcov miestne a vecne príslušného súdu Nové Zámky) požiadal Okresný súd Nové Zámky o predloženie spisu vo veci EX 11466/2010. Okresný súd Nové Zámky oznámil Okresnému súdu Komárno, že spis 10Er/1056/2010 bol súdu zaslaný k sp. zn. 13C/676/2012, pričom tento spis bol podľa zoznamu pripojených spisov pripojený k predmetnému spisu v čase od 12. 09. 2014 do 16. 09. 2014, t. j. do dňa vydania napadnutého rozsudku súdom prvého stupňa. Z uvedeného potom vyplýva, že v čase rozhodovania odvolacieho súdu o odvolaní navrhovateľa podanom proti rozsudku súdu prvého stupňa č. k. 6C/834/2012-57 zo dňa 16. 09. 2014 sa predmetný spis v predloženej spise súdu prvého stupňa už nenachádzal a z tohto dôvodu nebolo možné posúdiť tvrdenia súdu prvého stupňa uvedené v napadnutom rozsudku a oboznámiť sa so spisom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 10Er/1056/2010.

S poukazom na uvedené bolo potrebné rozhodnúť tak, ako je uvedené v prvom výroku tohto uznesenia a rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 16. 09. 2014 zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Na základe vyššie uvedeného, bude potrebné po vrátení veci odvolacím súdom pripojiť spis Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 10Er/1056/2010 k predmetnej veci vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp. zn. 6C/834/2012.

Podľa § 226 OSP súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

K druhému výroku tohto uznesenia odvolací súd uvádza, že napadnutým uznesením súd prvého stupňa uložil navrhovateľovi, aby v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia zaplatil súdny poplatok za odvolanie, ktorý je 20,- eur, a to podľa položky č. 7 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov a súdny poplatok za vyhotovenie rovnopisu odvolania urobené elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom, ktoré tvorí súdny spis a rovnopisu tohto odvolania doručovaného odporcovi, ktorý je 3,- eurá a to podľa položky č. 20 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov.

Proti uzneseniu v časti o zaplatenie súdneho poplatku v sume 20,- eur podal odvolanie navrhovateľ, ktorý ho navrhol zrušiť. Namietal, že napadnuté uznesenie neobsahuje podstatnú náležitosť, a to odôvodnenie, čo je, i s poukazom na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline č. k. 8Co 295/2013, dôvodom na zrušenie tohto uznesenia o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za odvolanie. Poukázal na položku č. 7 Sadzobníka súdnych poplatkov zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku

za výpis z registra trestov, podľa ktorého bol podľa názoru navrhovateľa vyrubený súdny poplatok za odvolanie. Uviedol, že podľa položky č. 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa poplatok vyrubuje za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným úradným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Ako vyplýva z tejto definície spoplatneného úkonu, spoplatneniu podlieha len podanie žaloby na náhradu škody, ale nie ďalšie úkony vo veci samej, ako sú odvolanie, dovolanie a pod., ako je tomu pri položke 1 Sadzobníka súdnych poplatkov. Konštatoval, že podal odvolanie proti rozsudku, a nie žalobu. Súd nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku, preto navrhovateľ nemôže byť vyzvaný na platenie súdneho poplatku za podané odvolanie. Poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29. 03. 2007 v konaní pod sp. zn. 4 Cdo 39/2007, v zmysle ktorého "za súdne konania, ktoré nie sú uvedené v Prílohe zákona č. 71/1992 Zb. (Sadzobník súdnych poplatkov) sa súdne poplatky nevyberajú; v takomto prípade poplatková povinnosť nevzniká a analogické určenie výšky súdneho poplatku neprichádza do úvahy". Zdôraznil, že v prílohe zákona č. 71/1992 Zb. (Sadzobník súdnych poplatkov) nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie odvolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Namietal, že poplatková povinnosť mu bola uložená v rozpore so zákonom č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov v prípade, keď ju nemal. Ďalej uviedol, že použitie analógie legis je v prípadoch vyrubenia súdneho poplatku vzhľadom na čl. 59 ods. 2 Ústavy SR vylúčené. Ak je účastníkovi konania v rozpore s vyššie citovaným zákonom ukladaná poplatková povinnosť tam, kde ju nemá, predstavuje takýto zásah zo strany štátu spravidla i zásah do jeho základného práva na súdnu ochranu zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, ale rovnako tak porušenie čl. 12 ods. 1, no najmä čl. 13 ods. 1 písm. a/ Ústavy SR, podľa ktorého povinnosti možno ukladať zákonom alebo na základe zákona, v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd. Ďalej navrhovateľ v podanom odvolaní poukázal na ust. § 18ca zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30. 09. 2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30. 09. 2012, i keď sa stanú splatnými po 30. 09. 2012. V danom prípade bola žaloba podaná pred 01. 10. 2012, konanie sa teda začalo pred účinnosťou zákona č. 286/2012 Z. z a preto je nutné v súvislosti s podaným odvolaním aplikovať právny stav platný do 30. 09. 2012. Do 30. 09. 2012 bolo podľa ust. § 4 ods. 1 písm. k/ zákona o súdnych poplatkoch konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené. Navrhovateľ poukázal na to, že Okresný súd Komárno a Okresný súd Rimavská Sobota pristúpil k zrušeniu uznesení o uložení povinnosti zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie podľa položky 7a (uznesenie zo dňa 16. 10. 2013 v konaní pod sp. zn. 8C 842/2012 a uznesenie zo dňa 03. 01. 2014 v konaní pod sp. zn. 16C/174/2012).

Odvolací súd odvolaniu navrhovateľa nevyhovел z dôvodu, že súdne poplatky sa vyberajú za jednotlivé úkony alebo konanie súdov, ak sa vykonávajú na návrh a za úkony orgánov štátnej správy súdov a prokuratúry uvedené v sadzobníku súdnych poplatkov a poplatku za výpis z registra trestov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb. Účelom súdnych poplatkov je aspoň čiastočná úhrada nákladov spojených so súdnym konaním zo strany účastníkov konania. Poplatníkom je navrhovateľ poplatkového úkonu, ak je podľa sadzobníka ustanovený poplatok z návrhu. V odvolacom konaní je poplatníkom ten, kto podal odvolanie. Poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu, odvolania a dovolania alebo žiadosti na vykonanie poplatkového úkonu, ak je poplatníkom navrhovateľ, odvolateľ a dovolateľ. Sadzba poplatku je uvedená v sadzobníku percentom zo základu poplatku alebo pevnou sumou. Ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni. Poplatok podľa rovnakej sadzby sa vyberá i v odvolacom konaní vo veci samej.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že súd prvého stupňa správne postupoval, keď navrhovateľovi vyrubil súdny poplatok v sume 20,- eur podľa položky 7 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu k zákonu č. 71/1992 Zb. za odvolanie zo dňa 20. 10. 2014 podané proti rozsudku súdu prvého stupňa. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia odvolací súd konštatuje, že do 30. 09. 2012 bolo súdne konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. k/ zákona č. 71/1992 Zb. oslobodené od poplatku, avšak od 01. 10. 2012 bolo predmetné ustanovenie zrušené. Keďže odvolacie konanie v danej veci začalo podaním odvolania, ktoré bolo doručené súdu prvého stupňa dňa 21. 10. 2014, nemožno na odvolacie konanie aplikovať ustanovenie § 4 ods. 1 písm. k/ zákona č. 71/1992 Zb. v znení účinnom do 30. 09. 2012 (v zmysle

prechodného ustanovenia § 18ca zákona č. 71/1992 Zb.), ale ustanovenia zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov účinné v čase začatia odvolacieho konania.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené v druhom výroku výrokovej časti tohto uznesenia a uznesenie súdu prvého stupňa v časti o zaplatenie súdneho poplatku v sume 20,- eur podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.